

عنوان مقاله:

تحلیل ویژگی های زیباشناسانه ی نقوش تزئینی گچبری و تاثیر معناگرایانه ی آن در معماری مساجد ایرانی دوره ی ایلخانی (نمونه ی موردی: مسجد جامع اصفهان)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

کژال رحمانیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه معماری و شهرسازی، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی جهاد دانشگاهی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

سیده صبا حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه معماری و شهرسازی، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی جهاد دانشگاهی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

سونیا امجدیان - دکتری معماری، مدرس دانشگاه، گروه معماری و شهرسازی، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی جهاد دانشگاهی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

بحث زیبایی شناسی در معماری که به مبانی کیفی و نظری مربوط می شود و گچبری نیز خلق آثاری متاثر از تفکر و خلاقیت معمار است که با استفاده از عناصری همچون تقارن، هماهنگی، تناسب و... روح معنا را در کالبد می دمد. طبق مطالعات صورت گرفته بیشترین تزئینات و خلاقیت ها در گچبری در دوره ی ایلخانی بوده است که از جمله نمونه ی موردی که در مقاله مورد مطالعه قرار گرفته است مسجد جامع اصفهان می باشد، در مسجد جامع اصفهان با استفاده از نقوش مارپیچ و هماهنگی و تناسب و تقارن و مرکزیت در گچبری این فضا را به یک فضای خاص مبدل ساخته، که هنوز نیز جزو نمونه های برتر تزئینات گچبری شناخته می شود. انسان همواره سعی می کند زیبایی را در فضای زیستن خویش دریافته و رمزگشایی کند، از این رو معماری معناگرایانه دارای اهمیت والایی در زیبایی شناسی اسلامی و هویت اسلامی بنا می باشد. که پژوهش حاضر با هدف درک روح معماری مسجد به روش محتوایی (تحلیلی-توصیفی) و استناد به مقالات صورت گرفته به درک معنای پنهان در پس کالبد گچبری های مسجد جامع پرداخته است. و نتایج حاصل از پژوهش نمایانگر ارتباط بین تفکر معمار، کالبد و زمینه است.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی، تزئینات، گچ بری، زیبایی شناسی، معماری معناگرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1331954>

